

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

25 JANUARI 1995

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de profylaxe van besmettelijke ziekten

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dank zij een verbeterde hygiëne en mede door belangrijke ontdekkingen in de farmacologie heeft de infectieuze pathologie als oorspronkelijke doodsoorzaak heel wat terrein verloren tegenover andere aandoeningen zoals kanker en hart- en vaatziekten.

Maar al hebben infectieziekten meestal een minder sombere prognose dan in het begin van deze eeuw, door hun hoge incidentie blijven zij toch een belangrijke bedreiging voor de kwaliteit van het leven en de oorzaak van aanzienlijk economisch verlies. Daarbij is de evolutie van sommige infectieziekten nauwelijks verbeterd terwijl andere voor bepaalde meer gevoelige bevolkingsgroepen nog steeds een belangrijke doodsoorzaak blijven.

De profylaxe van de besmettelijke ziekten blijft daarom een belangrijke opdracht van de overheid. Van oudsher bestaat een verplichte aangifte van besmettelijke ziekten die de ambtenaren van de administratie gezondheidszorg, met name de gezondheidsinspecteurs, moet toelaten onmiddellijk de gepaste maatregelen te treffen om het besmettingsgevaar in te dijken en het uitbreken van epidemieën aldus te voorkomen.

Beschrijving van de wetgeving

De huidige reglementering terzake stoelt in wezen op de Gezondheidswet van 1 september 1945 (B.S. 10 oktober 1945) met als voornaamste uitvoeringsbesluit het K.B. van 1 maart 1971 betreffende de Profylaxe tegen Overdraagbare Ziekten (B.S. 23 april 1971) gewijzigd door het K.B. van 18 november 1976 (B.S. 16 december 1976) en de Besluitwet van 24 januari 1945 betreffende de Profylaxe van de Geslachtsziekten (B.S. 26 januari 1945).

Art. 1. van de Gezondheidswet machtigt de Koning om „bij algemene reglementen en na het advies ingewonnen te hebben van de Hoge Gezondheidsraad, de nodige maatregelen van voorbehoeding en assainering, alsook alle inrichtings- en controlemaatregelen voor te schrijven :

1” om de besmettelijke ziekten te voorkomen of te bestrijden welke een algemeen gevaar opleveren en waarvan een lijst zal opgemaakt worden op het eensluidend advies van de Hoge Gezondheidsraad”.

Het K.B. van 1 maart 1971 betreffende de Profylaxe van de Overdraagbare Ziekten bevat de lijst van deze ziekten en de procedure die bij de aangifte van deze ziekten moet gevolgd worden. Hierbij valt op dat niet alleen aan de gezondheidsinspecteur aangifte moet gedaan worden maar eveneens aan de burgemeester. De betrokkenheid van de gemeentelijke overheid is ongetwijfeld bedoeld om de gezondheidsinspecteur te steunen wanneer deze het nodig acht maatregelen te treffen die haar medewerking vereisen.

Deze betrokkenheid strookt daarbij met de bevoegdheid van de burgemeester die hem bij het decreet van 16 en 24 augustus 1790 inzake epidemieën werd verleend.

Dit K.B. van 1 maart 1971 werd door het K.B. van 18 november 1976 gewijzigd, op de eerste plaats door het toevoegen van een aantal virale aandoeningen die als zeer ernstig en uiterst besmettelijk werden beschouwd. Sommige van deze ziekten hadden in West- en Centraal Afrika tot ziekenhuisinfecties geleid die dramatische proporties hadden aangenomen en waren gekenmerkt door een zeer hoge mortaliteit. Daarbij was in Duitsland een kleine epidemie uitgebroken bij laboratoriumpersoneel, eveneens met verschillende overlijdens.

Dit K.B. voorziet daarbij de mogelijkheid verpleeginrichtingen te ontruimen voor de opname van dergelijke patiënten als profylactische maatregel evenals de oprichting van een profylaxecommissie die de vorderende overheid, in casu de gezondheidsinspecteur en de burgemeester, advies verstrekt over de wenselijkheid van deze vordering.

De besluitwet van 24 januari 1945 ten slotte beperkt zich uitsluitend tot de profylaxe van de seksueel overdraagbare aandoeningen en hierbij worden er slechts vier gekend : syfilis, gonorroe, ulcus molle en lymfogranuloma venereum. Ook voor deze ziekten voorziet deze besluitwet een aangifteplicht maar de procedure wijkt nogal af van deze die voor de andere ziekten in de hoger vermelde K.B.'s wordt bepaald : zo wordt de anonimiteit van de patiënt beschermd maar niet deze van de besmettingsbron. Dat belet niet dat in geval van gevaar voor verspreiding van de besmetting de patiënt kan verplicht worden tot ziekenhuisopname en behandeling tot hij niet meer besmettelijk is. Daarbij wordt wie bewust een geslachtsziekte overdraagt door geslachtsgemeenschap gestraft met gevangenschap of met een geldboete.

Lacunes in het huidige systeem

Het is algemeen gekend dat heel dit systeem zeer slecht functioneert en de overheid niet het geschikte instrument biedt om efficiënt in te grijpen wanneer een overdraagbare aandoening de gemeenschap bedreigt. De oorzaken hiervan zijn talrijk en verscheiden.

Ongetwijfeld moeten wij hierbij de mentaliteit vermelden van de behandelend geneesheer die begrijpelijkerwijze verkiest elke overheidstussenkomst in zijn relatie met de patiënt

te vermijden. De thans geldende procedure kan daarbij deze houding slechts versterken : het vermelden van de naam van de patiënt op een aangifteformulier dat de bestemming hij weze dan nog een door het beroepsgeheim gebonden geneesheer gezondheidsinspecteur – slechts bereikt via een ongekende administratieve weg kan de bestaande remmingen uiteraard slechts vergroten. De wettelijke verplichting ook de gemeentelijke overheid hiervan in kennis te stellen ondergraaft de afdwingbaarheid van de reglementering. Een andere oorzaak is ook dat de lijst van de ziekten waarvoor een aangifteplicht bestaat niet meer strookt met de huidige epidemiologische situatie. Sommige ziekten zijn verdwenen of stellen niet langer een probleem dat overheidstussenkomst vergt. Andere aandoeningen daarentegen waar gecoördineerde profylactische maatregelen wel geboden zijn ontbreken. Daarbij bevat de lijst namen van ziekten die fout zijn of in onbruik zijn geraakt of die tot verwarring aanleiding geven.

Tenslotte biedt de huidige reglementering soms niet de nodige juridische grond om de noodzakelijke maatregelen te treffen. Zo bestaat er voor de vier seksueel overdraagbare aandoeningen met verplichte aangifte de verplichting tot behandeling. Er zijn evenwel andere aandoeningen zoals tuberculose waar een patiënt die weigert behandeld te worden een veel reëler gevaar voor zijn omgeving betekent.

Een nieuwe reglementering ter vervanging van de oude

Om al deze redenen is een hernieuwing van deze reglementering dan ook noodzakelijk. Deze noodzaak werd ten andere ook door de Hoge Gezondheidsraad beklemtoond in zijn zitting van 3 januari 1990, waarbij zowel de bestaande wetgeving als de lijst der aangifteverplichte ziekten in vraag wordt gesteld.

Hierbij moet vooreerst de gezondheidswet van 1945 aangepast worden. De machtiging die deze wet aan de Koning verleent om maatregelen te treffen is immers afhankelijk van het advies van de Hoge Gezondheidsraad en ook de lijst der ziekten die voor bestrijding in aanmerking komen wordt op eensluidend advies van de Hoge Gezondheidsraad opgesteld.

Welnu, het is niet aangewezen dat de Vlaamse Regering aan wie de bevoegdheden, door de gezondheidswet aan de Koning verleend, thans door de bijzondere wet op de staats-hervorming van 8 augustus 1980 zijn overgedragen, van deze raad die onder de voogdij staat van de Minister van Volksgezondheid van de federale regering zou afhankelijk blijven om haar bevoegdheid uit te oefenen.

Daarbij is een zo omslachtige procedure waarbij op deze Raad moet beroep gedaan worden niet aangepast aan epidemiologische toestanden die door hun ernst en hun hoogdringendheid worden gekenmerkt.

Het K.B. van 1 maart 1971 betreffende der profylaxe tegen de overdraagbare ziekten dient eveneens volledig vervangen te worden. Zoals reeds hoger vermeld strookt de lijst der aangifteplichtige ziekten niet met de huidige epidemiologische inzichten terwijl de procedure een goede toepassing van de reglementering in de weg staat.

Ook zijn er geen argumenten om een afzonderlijke reglementering voor de profylaxe der seksueel overdraagbare aandoeningen te behouden. De besluitwet van 24 januari 1945 betreffende de profylaxe van de geslachtsziekten dient afgeschaft te worden en deze problematiek wordt met de andere infectieziekten in eenzelfde besluit behandeld.

De nieuwe reglementering bevat vooreerst een decreet dat de Regering machtigt om ziekten aan te duiden waarvan de gevallen aangifteplichtig zijn. Daarbij is zij bevoegd een reeks maatregelen te treffen ter bestrijding van deze ziekten. Verder duidt zij de ambtenaren aan die belast worden met de uitvoering van dit decreet en worden hun bevoegdheden terzake bepaald. Tenslotte worden bij niet naleving strafmaatregelen voorzien. Bij dit decreet sluit een uitvoeringsbesluit aan dat de lijst bevat van de ziekten met verplichte aangifte, evenals door wie en hoe die aangifte dient te geschieden.

Nieuw is hierbij dat er twee verschillende procedures zullen voorzien worden en dit al naar gelang de aard van de ziektekiemen. De profylaxe tegen seksueel overdraagbare aandoeningen wordt niet meer door een bijzondere reglementering geregeld : deze aandoeningen die nog als aangifteplichtig worden behouden zullen opgenomen worden in de lijst der minder dringend aangifteplichtige ziekten.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Verwijst naar de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 2

Het is belangrijk op te merken dat de bedoeling van de wettelijke verplichting tot aangifte van een ziektegeval is : de overheid de mogelijkheid te bieden maatregelen te treffen om te voorkomen dat anderen eveneens worden besmet. Hoewel de incidentiecijfers die op grond van deze aangiften kunnen bekomen worden door internationale instanties, zoals de wereldgezondheidsorganisatie, frequent worden opgevraagd wordt het verzamelen van epidemiologische gegevens op zich door deze reglementering toch niet beoogd. Hiertoe zijn andere technieken meer geschikt.

Paragraaf 1 bepaalt verder de bevoegdheid van de Vlaamse regering de wijze van aangifte te bepalen en de vorm van het aangifteformulier op te stellen. Ook de inhoud van het aangifteformulier wordt vermeld.

Paragraaf 2 bepaalt het doel, de inhoud en de instanties bevoegd voor de verwerking van deze gegevens. Behalve de administratie worden hierbij alleen die instellingen betrokken die de expliciete opdracht hebben mee de profylaxe van de besmettelijke ziekten te voeren. Dit betreft thans alleen de Vlaamse Vereniging voor Respiratoire Gezondheidszorg en Tuberculosebestrijding (VRGT).

Als doel staat de profylaxe centraal. Alleen indien het hiervoor noodzakelijk is, mogen identificatie – en medische gegevens, zowel van de patiënt als van de besmettingsbron verwerkt worden.

Statistische gegevens die beleidsondersteunend kunnen zijn en soms internationaal verspreid worden mogen hun identificatie niet toelaten.

Paragraaf 3 vermeldt de personen voor wie de aangifteplicht zal gelden : geneesheren, verantwoordelijken van laboratoria tot gezagvoerders van schepen en loodsen. Deze personen zijn door de thans nog heersende wetgeving eveneens tot aangifteplicht gehouden. Zoals in de derde alinea vermeld, is de verplichting voor niet-geneesheren echter beperkt tot de meest ernstige ziekten. Deze ziekten worden in het uitvoeringsbesluit vermeld.

Artikel 3

De aangifte van de overdraagbare aandoeningen is gericht tot de ambtenaren-artsen van gezondheidsinspectie en blijft aldus in de medische sfeer. Wel kunnen zij in het toezicht op de naleving bijgestaan worden door andere ambtenaren, niet medici.

Artikel 4

Er wordt in de aangifteprocedure dus gestreefd de informatie die schriftelijk wordt meegedeeld zo discreet mogelijk te houden. Het doel van deze reglementering, met name de overheid toelaten de noodzakelijke profylactische maatregelen te treffen, mag hierdoor echter niet gehinderd worden. De bijkomende informatie die hiervoor is vereist kan bijvoorbeeld via een rechtstreeks contact, eventueel telefonisch opgevraagd en medegedeeld worden.

Artikel 5

Dit artikel somt de maatregelen op, waartoe de overheid moet gemachtigd zijn om haar verantwoordelijkheid voor de bescherming van de gezondheid van de bevolking te kunnen opnemen. De meeste van deze maatregelen zijn niet nieuw :

- verplichte behandeling en ziekenhuisopname zijn voorzien in de besluitwet van de Regent van 24 januari 1945 ;

- de verplichting zich aan medische onderzoeken te onderwerpen en het verbod bepaalde beroepsactiviteiten uit te voeren, waarbij betrokkene op grote schaal ziektekiemen kan verspreiden is eveneens voorzien in het K.B. van 17 maart 1971 tot onderwerping aan het medisch toezicht van al de personen die door hun werkzaamheid rechtstreeks met voedingswaren of – stoffen in aanraking komen en die deze waren kunnen verontreinigen of besmetten (art. 1 en art. 2) ;

- het opeisen van de nodige ruimten in ziekenhuizen voor de opname en de afzondering van sommige zieken is voorzien in het KB van 18 november 1976 tot wijziging van het KB van 1 maart 1971 betreffende de profylaxe tegen overdraagbare ziekten (art. 2 en art. 3 2) ;

- ook het ontsmetten werd in het verleden verplicht opgelegd door het KB van 12 oktober 1922 betreffende het gezondheidsstelsel toepasselijk op de gemeenten waar pestziekten uitgebroken zijn of dreigen uit te breken.

Daarbij zijn deze maatregelen eveneens voorzien in andere landen van de Europese Unie, (o.a. Luxemburg, de Duitse Bondsrepubliek, Denemarken, Italië).

Het spreekt vanzelf dat het fundamentele recht op zelfbeschikking van het individu ook in deze problematiek met alle eerbied moet bejegend worden en dat dwingende maatregelen slechts kunnen opgelegd worden indien er een bewijsbaar gevaar bestaat dat het recht op gezondheid van derden wordt

bedreigd, dat deze maatregelen efficiënt zijn en van beperkte duur. Anderzijds kan niet aanvaard worden dat de gemeenschap ongewapend is wanneer de gezondheid van haar leden bedreigd wordt door de onwil van één besmette persoon.

De tekst van het ontwerp wijkt hier bewust af van deze door de Raad van State wordt voorgesteld. Deze laatste lijkt ons immers ruimer dan noodzakelijk is.

Zo wordt in 1° het bijzondere besmettingsgevaar beklemtoond dat voor een verplichte behandeling of een ziekenhuisopname is vereist ; in 2° het opsporen van ziektekiemen verbonden aan een voorafgaand infectieus incident ; in 3° het verbod beperkt tot bijzondere beroepsactiviteiten en niet het beroep als dusdanig, zodat door takenwijziging of postmutatie de betrokkene in vele gevallen verder actief kan blijven.

Artikel 6

Om de rechten van het individu volledig veilig te stellen moet degene die tot behandeling of ziekenhuisopname wordt verplicht de mogelijkheid hebben tegen deze maatregel in beroep te gaan. Uiteraard moet dit beroep schorsend zijn, zoniet zou de behandeling ondertussen toch verplichtend blijven en heeft de beroepsmogelijkheid geen zin.

Artikel 7

Omschrijft in § 1 de bevoegdheid van de ambtenaren om proces-verbaal op te stellen en de procedure van betekening. In § 2 wordt hun bevoegdheid noodzakelijk voor het uitoefenen van hun opdracht en het toezicht op de naleving van deze reglementering bepaald. Deze bevoegdheid strookt met deze die de gezondheidsinspecteurs vandaag hebben krachtens art. 4 van de gezondheidswet.

De strafmaatregelen die in Art. 8 vermeld zijn beperken zich tot het betalen van boeten. Zij laten een ruime marge toe volgens de ernst van de nalatigheid en haar mogelijke gevolgen voor de gezondheid van de gemeenschap en volgens de aard of de graad van weerspannigheid. Het betreft zowel het niet aangeven van de ziekten zoals bepaald in art. 2 en 4 als het weigeren of zich verzetten tegen de noodzakelijke maatregelen ter bescherming van de bevolking, zoals bepaald in art. 5, 6 en 7.

Brussel, 14 december 1994.

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling
en Sociale Aangelegenheden,***

L. DETIEGE

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

betreffende de profylaxe van overdraagbare aandoeningen

DE VLAAMSE EXECUTIEVE,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden ;

Na beraadslaging,

BESLUIT

De Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse Executieve, bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59 bis van de Grondwet.

Artikel 2

Om profylactische maatregelen te nemen, duidt de Vlaamse regering de door de kiemen veroorzaakte ziekten aan die aan de Regering verplicht aangegeven moeten worden.

Voormelde verplichting geldt voor elke arts en voor elk hoofd van een laboratorium van klinische biologie die door de uitoefening van zijn beroep een geval van één van de voormelde ziekten kent of vermoedt. Als er aan boord van een schip geen arts aanwezig is, geldt dezelfde verplichting voor de kapitein van het schip evenals voor de loods die het schip bezoekt, wanneer hij een geval van één van de vermelde ziekten kent of vermoedt aan boord van het schip.

Voor een aantal van de overeenkomstig het eerste lid aangeduide ziekten kan de regering, in afwijking van het vorige lid, de voormelde aangifteverplichting beperken tot elke arts die door de uitoefening van zijn beroep kennis heeft van een geval van één van deze ziekten.

De regering bepaalt de inhoud en de procedure van aangifte.

Artikel 3

De personen die door artikel 2 tot de aangifte verplicht zijn, zijn ertoe gehouden de bijkomende informatie waarover zij beschikken en die de regering noodzakelijk acht om de gepaste profylactische maatregelen te nemen, aan deze laatste mee te delen.

Artikel 4

Ter voorkoming en bestrijding van de door kiemen veroorzaakte ziekten die de Vlaamse regering heeft aangeduid in uitvoering van artikel 2 van dit decreet kan de regering :

1° personen die zulke ziekte hebben en die dus een extra besmettingsgevaar betekenen voor de gemeenschap, verplichten een gepaste medische behandeling te volgen om deze besmettelijkheid te bestrijden, en hen zo nodig het bevel geven tot tijdelijke afzondering in een door haar aangeduide ziekenhuisdienst ;

2° wanneer zulke ziekte is vastgesteld, de personen die door hun beroepsactiviteit rechtstreeks of onrechtstreeks deze ziekte kunnen overdragen, aan de gepaste medische onderzoeken onderwerpen de besmettingsbron van deze ziekte op te sporen ;

3° de onder 2° vermelde personen die besmet blijken en de ziekte kunnen overdragen elke beroepsactiviteit verbieden zolang zij hierdoor een extra gevaar betekenen voor de gemeenschap ;

4° de ontsmetting bevelen van voorwerpen en lokalen die door de betreffende kiemen zijn besmet ;

5° de behandeling of het doden bevelen van dieren die besmet zijn door kiemen die gevaarlijk zijn voor de mens ;

6° de nodige ruimten in ziekenhuizen opeisen en bespreken voor de opname en de afzondering van zieken die aangetast zijn of mogelijk aangetast zijn door zulke ziekte, die door haar ernst en hoge besmettelijkheid een extra gevaar voor de volksgezondheid betekent.

Artikel 5

§ 1. De maatregelen vermeld in artikel 4 worden aan de betrokkene meegedeeld. De regering bepaalt de wijze waarop dit gebeurt.

§ 2. Als een maatregel bevolen is bedoeld in artikel 4, 1° en 3°, kan de aangetaste persoon binnen acht dagen na de mededeling vermeld in § 1 van dit artikel, in een gemotiveerd verzoekschrift, aangetekend te richten aan de Vlaamse regering, verzet aantekenen tegen de bevolen maatregel.

Het voormelde verzet schorst de uitvoering en het naleven van de maatregel, behalve wanneer het gaat om een maatregel bedoeld in artikel 4, 3°.

De Vlaamse regering beslist omtrent dit verzet uiterlijk binnen zestig dagen na ontvangst van het verzoekschrift en na het advies te hebben ingewonnen van minstens twee deskundigen bedoeld in § 3 van dit artikel. Bij gebreke van beslissing binnen deze termijn vervalt de bevolen maatregel.

Het advies van de in het vorige lid vermelde deskundigen kan worden gevraagd en uitgebracht met de snelst mogelijke communicatiemiddelen. De door de Vlaamse regering geraadpleegde deskundigen dienen hun advies te verstrekken binnen dertig dagen na de adviesaanvraag. Bij ontstentenis van adviesverstrekking binnen deze termijn of als er maar één geraadpleegde deskundige binnen deze termijn zijn advies verstrekt, kan de Vlaamse regering, in afwijking van het vorige lid toch een geldige beslissing nemen. De Vlaamse regering kan de adviesprocedure nader uitwerken.

§ 3. De Vlaamse regering stelt de lijst samen van de deskundigen die bevoegd zijn om adviezen te verstrekken zoals bedoeld in § 2 en ze bepaalt de wijze van vergoeding.

Artikel 6

§ 1. De Vlaamse regering wijst de ambtenaren aan die belast zijn met de uitvoering van en het toezicht op de naleving van dit decreet ; dit alles onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie.

Ingeval van verzuim van de verplichting vermeld in artikel 2 en 3, en ingeval van het niet-naleven van de maatregelen opgelegd in uitvoering van artikel 4, zijn de in het vorige lid bedoelde ambtenaren bevoegd om proces-verbaal op te stellen.

§ 2. De in § 1 bedoelde ambtenaren, die het diploma van geneesheer bezitten, zijn bevoegd de maatregelen te nemen vermeld in artikel 4, alsook de bijkomende informatie te vragen waarvan sprake in artikel 3.

§ 3. Een afschrift van het proces-verbaal bedoeld in § 1 van dit artikel opgestuurd wordt aan de betrokkene per aangetekend schrijven binnen de acht werkdagen na de vaststelling.

§ 4. De in § 1 bedoelde ambtenaren mogen bij de uitoefening van hun opdracht :

1° alle onderzoeksmaatregelen nemen waartoe ze bevoegd zijn krachtens artikel 4, eerste lid, van de Gezondheidswet van 1 september 1945 ;

2° elk onderzoek, elke controle en enquête instellen, alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de decreets- en reglementsbepalingen worden nageleefd ;

3" in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de gemeentepolitie of van de rijkswacht vorderen.

Artikel 7

Met een geldboete van zesentwintig tot twintigduizend frank wordt gestraft :

1" hij die aangifteverplichting vermeld in artikel 2 niet nakomt ;

2" hij die de overeenkomstig artikel 3 en/of artikel 6, § 2, gevraagde bijkomende informatie niet meedeelt ;

3° hij die de overeenkomstig artikel 4 en/of artikel 6, § 2, getroffen maatregelen niet uitvoert of doet uitvoeren, niet naleeft of niet doet naleven ;

4" hij die de uitoefening van de in artikel 6, § 4, omschreven bevoegdheden van de bedoelde ambtenaren verhindert of belemmert ;

5" hij die de beslissing na verzet vermeld in artikel 5, § 2 niet uitvoert of doet uitvoeren, niet naleeft of doet naleven.

Artikel 8

Behoudens de bepalingen die onder de nationale bevoegdheid vallen, worden opgeheven :

1° de besluitwet van 24 januari 1945 betreffende de profylaxe der geslachtsziekten ;

2° artikel 1, 1°, van de Gezondheidswet van 1 september 1945 ;

3° het koninklijk besluit van 1 maart 1971 betreffende de profylaxe tegen overdraagbare ziekten, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 18 november 1976.

Artikel 9

Dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse regering vast te stellen datum.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling en
Sociale Aangelegenheden,***

L. DETIEGE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE.
-----**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.**

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 22 april 1993 door de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden verzocht haar van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende de profylaxe van overdraagbare aandoeningen", heeft op 8 februari 1994 het volgend advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP.

Het voorontwerp van decreet heeft tot doel de profylaxe van de besmettelijke ziekten doelmatiger te maken. In hoofdzaak machtigt het de Vlaamse Regering de lijst of lijsten aan te leggen van ziekten waarvan aangifte moet worden gedaan alsmede maatregelen te nemen om de verspreiding van die ziekten te voorkomen. Het ontwerp regelt de aanwijzing van de ambtenaren die belast zijn met de uitvoering van het decreet en met het toezicht op de naleving ervan. Het bevat ook strafbepalingen.

ALGEMENE OPMERKINGEN. .

1. Alle uitvoerings en toepassingshandelingen zijn volgens de tekst van het ontwerp aan de Vlaamse Regering toegewezen, zoals het opvragen van bijkomende informatie die de Regering nodig acht om profylactische maatregelen te nemen (artikel 3), het nemen van diverse maatregelen, onder meer het opleggen van een medische behandeling, het bevel tot afzondering van de zieke, het verbod een beroepsactiviteit uit te oefenen (artikel 4), het ontvangen van en het beslissen op beroep (artikel 5, § 2). In afwijking van die algemene regeling wordt evenwel in artikel 6, § 2, aan ambtenaren de bevoegdheid toegekend maatregelen te nemen die in de zoëven vermelde artikelen 3 en 4 zijn omschreven. Indien men in een decreet een systeem van bevoegdheidsdelegatie aan ambtenaren van het bestuur wil inrichten, dan moeten de grenzen ervan duidelijk worden omschreven. Mede daar straffen zijn gesteld op de niet-naleving van bepaalde

verplichtingen, moeten alle betrokkenen immers precies weten welke instantie bevoegd is om de beslissing te nemen.

2. De tekst van het ontwerp zou wat taal en stijl betreft verbeterd kunnen worden. Daartoe worden in dit advies voorstellen gedaan.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Opschrift en indieningsbesluit.

1. In het opschrift is de uitdrukking "overdraagbare aandoeningen" gebruikt. Die komt in de tekst niet meer voor, maar wel de uitdrukkingen "besmettelijke ziekten" of "door kiemen veroorzaakte ziekten". Het opschrift zou dus aangepast moeten worden aan de in de tekst gehanteerde terminologie.

2. In het indieningsbesluit moet het woord "Executieve" vervangen worden door "Regering".

Artikel 2.

1. In het vierde lid van dit artikel wordt de Vlaamse Regering gemachtigd de inhoud van de aangifte te bepalen. Die opdracht is te ruim. Het komt de decreetgever toe de belangrijkste gegevens van die aangifte te omschrijven, ten-

einde onder meer de anonimiteit of althans de vertrouwelijke aard van die gegevens te beveiligen. Uit de memorie van toelichting (commentaar bij artikel 3 van het ontwerp) blijkt trouwens dat de Vlaamse Regering zich erom bekommert de "informatie die schriftelijk wordt meegedeeld zo discreet mogelijk te houden". Die zorg moet, met juridische waarborgen, in zijn essentiële elementen in het decreet tot uitdrukking komen. Nadere regelen kunnen dan door de Regering worden bepaald.

2. Voor het overige wordt de volgende tekst voorgesteld :

"Art. 2. Om profylactische maatregelen te kunnen nemen, duidt de Vlaamse Regering de door kiemen veroorzaakte ziekten aan die haar aangegeven moeten worden.

De verplichting tot aangifte geldt voor elke arts en voor elk hoofd van een laboratorium van klinische biologie die een dergelijk ziektegeval kent of vermoedt. Indien op een schip geen arts is, dan geldt dezelfde verplichting voor de kapitein en voor de loods.

De Vlaamse Regering kan voor sommige van die ziekten de aangifteplicht beperken tot de artsen.

De Regering bepaalt de nadere inhoud van de aangifte alsmede de wijze waarop zij moet worden gedaan".

Artikel 3.

Volgens de gemachtigde ambtenaar beoogt dit artikel de Regering te machtigen, geval per geval, bijkomende inlichtingen in te winnen over de aangegeven ziekte. Het artikel houdt dus geen opdracht in aan de Regering om normatief op te treden. Dit moet duidelijker uit de tekst blijken.

De volgende redactie wordt voorgesteld :

"Art. 3. De personen die een aangifte hebben gedaan, zijn verplicht de Vlaamse Regering de bijkomende informatie mede te delen die zij, geval per geval, nodig acht voor het nemen van profylactische maatregelen".

Artikel 4.

Deze bepaling zou eenvoudiger als volgt kunnen worden geredigeerd :

"Art. 4. Ter voorkoming en bestrijding van de in dit decreet bedoelde ziekten, kan de Vlaamse Regering :

- 1" de besmette personen verplichten zich medisch te laten behandelen en hen zo nodig het bevel te geven zich tijdelijk af te zonderen in een door haar aangewezen ziekenhuis:

- 2" de personen die door hun beroep die ziekte kunnen overdragen, aan medische onderzoeken onderwerpen om de besmettingsbron te kunnen opsporen;
- 3" de onder 2" vermelde personen die besmet blijken en de ziekte kunnen overdragen, de uitoefening van hun beroep verbieden zolang die een gevaar inhoudt voor de volksgezondheid:
- 4" de ontsmetting bevelen van voorwerpen en lokalen die zijn besmet:
- 5" de behandeling, . . . (voorts zoals in het ontwerp):
- 6" de ruimten in ziekenhuizen opeisen voor de opname en afzondering van de personen die zijn besmet".

Artikel 5.

1. Daar het vanzelf spreekt dat de bedoelde maatregelen aan de betrokkenen worden medegedeeld, kan de tekst van paragraaf 1, indien die al nodig is, tot het volgende worden herleid :

"De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de genomen maatregel aan de betrokkene wordt medegedeeld".

Deze bepaling hoort eerder thuis in een (nieuw) tweede lid van artikel 4, welk artikel het over de eventueel

te treffen maatregelen heeft, dan in artikel 5, waar het gaat over de beroepsprocedure.

2. Artikel 5, § 2, regelt het administratief beroep (liever dan "verzet") tegen de maatregelen waarbij een medische behandeling en zo nodig de afzondering worden bevolen (artikel 4, 1") en tegen het aan besmette personen opgelegde verbod om hun beroepsactiviteit uit te oefenen (artikel 4, 3"). Het valt op dat het beroep een schorsende werking heeft voor de eerste maatregelen van verplichte medische behandeling en afzondering, maar geen schorsende werking heeft voor een volledig of gedeeltelijk beroepsverbod.

2.1. Een dergelijke regeling is juridisch niet coherent. De Raad van State kan tussen beide feitelijke situaties het verschil niet ontwaren dat dermate van elkaar afwijkende juridische gevolgen zou kunnen rechtvaardigen. Personen die een gevaar betekenen voor de volksgezondheid kunnen door de schorsende werking van het beroep, zich vrij in de samenleving blijven bewegen, terwijl anderen, zonder de mogelijkheid van schorsing, hun beroepsactiviteit meteen moeten onderbreken of beperken. Het argument (memorie van toelichting, commentaar bij artikel 5) "dat de economische belangen van het individu . . . niet van die aard (zijn) dat deze beroepsprocedure de betrokkene zou toelaten de gezondheid van derden verder te bedreigen", geldt evenzeer voor de economische en andere belangen en waarden van besmette personen die niet in of vanuit een beroepsmilieu de gezondheid van derden kunnen bedreigen : die individuele belangen

en waarden moeten eveneens wijken voor de eisen van het algemeen belang.

2.2. Het ontwerp gunt de Vlaamse Regering een termijn van zestig dagen om uitspraak te doen over het beroep, of het schorsend is of niet. De lengte van die termijn is, op juridische gronden, onaanvaardbaar. Inderdaad,

- indien het beroep schorsend is, wat alleen het geval is indien een medische behandeling of een tijdelijke afzondering is bevolen, dan brengt dit mede dat een besmet persoon, die volgens het ontwerp "een extra besmettingsgevaar voor de gemeenschap" betekent, gedurende zestig dagen zonder medische behandeling zijn omgeving kan besmetten en van daaruit een epidemie kan veroorzaken, wat strijdig is met de profylactische doelstelling en bestaansreden van het ontworpen decreet;
- indien het beroep niet schorsend is, wat het geval is indien een persoon door zijn beroep de ziekte kan overdragen, dan brengt dit mede dat hij eventueel onterecht gedurende zestig dagen kan beroofd worden van de vrijheid zijn beroep uit te oefenen, wat onverenigbaar is met de grondprincipes van een rechtssysteem waarin vrijheidsbeperkingen om redenen van algemeen belang steeds zo gering mogelijk moeten worden gehouden.

De ontworpen regeling moet dus grondig worden herdacht.

3. Ook moet, in het laatste lid van artikel 5, § 2, de machtiging van de Vlaamse Regering om de adviesprocedure uit te werken, omgezet worden in een verplichting om dat te doen.

4. Bovendien moet in het ontwerp worden bepaald hoe de beslissing die de Vlaamse Regering over het beroep zal nemen, aan de betrokkenen zal worden medegedeeld. Dit is onontbeerlijk wegens de straffen die in artikel 7 zijn bepaald.

5. Wat de redactie betreft kan het eerste lid van artikel 5, § 2, als volgt worden herschreven :

"Tegen maatregelen bedoeld in artikel 4, 1° en 3°, kan de betrokkene binnen acht dagen na de mededeling ervan, bij de Vlaamse Regering beroep aantekenen in een gemotiveerd en ter post aangetekend stuk".

Voor het overige

- vervange men in het tweede lid de woorden "Het voormelde verzet" door "Dit beroep";
- vervange men in het derde lid de woorden "De Vlaamse regering beslist omtrent dit verzet uiterlijk binnen zestig dagen na ontvangst van het verzoekschrift . . ." door "De Vlaamse Regering doet uitspraak binnen (zestig) dagen na de ontvangst van het beroep . . .";

- schrappe men in het derde lid de woorden "van dit artikel" en "bevolen";
- schrappe men in het vierde lid de woorden "in het vorige lid vermelde";
- schrappe men in het vijfde lid de woorden "in afwijking van het vorige lid".

Artikel 6.

1. Het is niet duidelijk of zowel de ambtenaren die belast zijn met de uitvoering als die welke belast zijn met het toezicht, geneesheren moeten zijn, of nog, of dezelfde ambtenaren met beide taken zijn belast. Beide taken moeten van elkaar worden onderscheiden daar alleen het "toezicht" en niet de "uitvoering", concurrerend kan zijn met "de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie" waarnaar verwezen wordt.

Die twee aspecten dienen dus in de paragrafen 1 en 2 te worden gepreciseerd.

2. De verwijzing in paragraaf 4, 1°, naar de Gezondheidswet van 1 september 1945, zou beter vervangen worden door een bepaling die de bedoelde tekst overneemt. Krachtens artikel 11, derde lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn de

Gemeenschappen en de Gewesten bevoegd de gevallen te bepalen waarin huiszoeking kan plaatshebben.

3. Onverminderd de inhoudelijke opmerkingen, worden volgende redactionele wijzigingen aanbevolen :

- in paragraaf 1, eerste lid, voege men de woorden "en zijn uitvoeringsbesluiten" toe na de woorden "van dit decreet" en schrappe men de woorden "dit alles";
- het tweede lid schrijve men als volgt : "Ingeval de verplichtingen vermeld in de artikelen 2, 3 en 4 niet worden nageleefd, zijn de . . . ambtenaren bevoegd om proces-verbaal op te stellen";
- paragraaf 3 schrijve men als volgt : "Een afschrift van hun proces-verbaal wordt de betrokkene binnen de acht werkdagen ter post aangetekend toegestuurd";

in paragraaf 4 vervange men de woorden "De in § 1 bedoelde ambtenaren" door "Dezelfde ambtenaren".

Artikel 7.

In artikel 7, 2° en 3°, vervange men de voegwoord-combinatie "en/of" door "of" en in 5° vervange men "verzet" door "beroep".

Artikel 8.

1. In de inleidende zin van dit artikel kunnen de woorden "Behoudens de bepalingen die onder de nationale bevoegdheid vallen" worden geschrapt.

2. De bepaling sub 1" formuleer men als volgt :

"1° de besluitwet van 24 januari 1945 betreffende de profylaxe der geslachtsziekten, behoudens de artikelen 9 en 10, alsmede artikel 12, derde lid, in zoverre het betrekking heeft op de apothekers, en vierde lid;".

3. Met inachtnaam van de toelichting die de Minister heeft verstrekt en omwille van de rechtszekerheid, lijkt het beter te kiezen voor een impliciete opheffing en derhalve de bepaling sub 2" te schrappen.

- - - - -

De kamer was samengesteld uit

de Heer	:	W. DEROOVER,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevrouw	:	S. VANDERHAEGEN,	kamervoorzitter,
de Heer	:	M. VAN DAMME,	staatsraad,
de Heren	:	J. GIJSSELS, A. ALLEN,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	:	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. D. ALDRECHT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.

**ADVIES VAN DE COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE PERSOONLIJKE LEVENSSFEER**

ADVIES Nr 25 / 94 van 16 september 1994.

BETREFT : Ontwerp-decreet betreffende de profylaxe van besmettelijke ziekten.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid artikel 29.

Gelet op de oorspronkelijke adviesaanvraag vanwege het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap d.d. 13 januari 1994, na overleg met de Commissie vervangen door een nieuwe adviesaanvraag d.d. 8 augustus 1994,

Gelet op het verslag van de heer F. ROBBEN,

Geeft op 16 september 1994 het volgende advies :

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG :

1. De Commissie wordt om advies gevraagd m.b.t. een ontwerp van decreet van de Vlaamse Regering betreffende de profylaxe van besmettelijke ziekten. De huidige reglementering terzake stoelt in wezen op de Besluitwet van 24 januari 1945 betreffende de profylaxe van de geslachtsziekten en op de Gezondheidswet van 1 september 1945, met als voornaamste uitvoeringsbesluit het koninklijk besluit van 1 maart 1971 betreffende de profylaxe tegen overdraagbare ziekten. Inmiddels zijn bevoegdheden die door Gezondheidswet aan de Koning worden verleend, in het kader van de staatshervorming overgedragen aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering wenst terzake een nieuwe reglementering van algemene aard uit te vaardigen. In het voorgelegde ontwerp van decreet wordt o.a. de verplichting voorzien tot aangifte van bepaalde ziekten, worden de maatregelen bepaald die kunnen worden genomen ter bestrijding van deze ziekten door de aangeduide instanties en worden strafmaatregelen voorzien bij niet-naleving van de bepalingen.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESMNVRAAG :

2. Binnen het kader van haar bevoegdheden, heeft de Commissie zich enkel toegelegd op de bepalingen inzake de aangifteplicht en het gebruik dat van de aangegeven gegevens mag worden gemaakt (artikel 2 van het ontwerp van decreet).

Het oorspronkelijk aan het advies van de Commissie voorgelegde ontwerp van decreet werd na overleg tussen de bevoegde ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en een vertegenwoordiger van de Commissie aangepast. Op 8 augustus 1994 werd door het Ministerie een nieuwe versie overgemaakt, die het voorwerp uitmaakt van het verdere onderzoek. Deze versie houdt reeds in aanzienlijke mate rekening met tijdens het overleg met de Commissie mondeling geformuleerde opmerkingen. Op bepaalde vlakken zijn evenwel nog aanpassingen van de tekst wenselijk in het licht van een betere bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen, zonder dat dit een efficiënte bestrijding van overdraagbare ziekten in de weg staat.

3. Artikel 2 § 1 van het ontwerp van decreet bepaalt het principe van de aangifte en de maximale inhoud ervan. De aangifte laat op zich niet toe de besmette persoon te identificeren. Wanneer dergelijke identificatie toch nodig zou zijn met het oog op het nemen van profylactische maatregelen, kan dit geschieden via een bijkomend contact met de persoon die de aangifte deed, en waarover wel bepaalde identificatiegegevens op de aangifte voorkomen. In de mate dat de wetgever de anonimiteit van de besmette persoon in de aangifte wil garanderen, dienen a fortiori anonimiteitswaarborgen te worden voorzien m.b.t. een eventueel persoon die zou worden aangegeven als besmettingsbron. In heel wat gevallen zal de besmettingsbron immers slechts worden vermoed. Het verdient dan ook aanbeveling duidelijk in het decreet te preciseren dat wanneer de aan te geven besmettingsbron een persoon zou zijn, de meegedeelde informatie niet mag toelaten de betrokkene te identificeren, tenzij dit nodig is voor het nemen van profylactische maatregelen-

4. Artikel 2 § 2 van het ontwerp van decreet bepaalt voor welke doeleinden en door wie de gegevens vermeld op het aangifteformulier mogen worden verwerkt en met welke gegevens ze mogen worden gekoppeld, het machtigt de Vlaamse regering tevens tot het vastleggen van de verwerkingsduur. De Commissie stemt in met deze tekst. Wel is ze van oordeel dat in de tekst nog duidelijker naar voren zou moeten komen dat de betrokken gegevens enkel voor de vermelde doeleinden mogen verwerkt, met uitsluiting van alle andere.

5. De Commissie wijst er tenslotte op dat de verwerking van persoonsgegevens met het oog op het nemen van profylactische maatregelen, onderworpen is aan de algemene verplichtingen vervat in de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Dit betekent onder meer dat de aangifteformulieren conform moeten zijn aan de bepalingen van artikel 4 van deze wet, de verwerkingen het doelmatigheidsbeginsel vervat in artikel 5 moeten respecteren en van deze verwerkingen een aangifte moet worden gedaan bij de Commissie.

OM DEZE REDENEN :

geeft de Commissie, onder voorbehoud van de hierboven geformuleerde bemerkingen, inzonderheid in de punten 3, 4 en 5, een gunstig advies.

De secretaris,

De voorzitter,

J. PAUL.

P. THOMAS.

VOOR EENSLUIDEND VERKLAARD AFSCHRIFT :
De secretaris van de Commissie,

J. PAUL.

03.10.1994.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING.

Op voorstel van de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden ;

Na beraadslaging,

BESLUIT

De Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 128 van de gecoördineerde grondwet.

Artikel 2

§ 1. Om profylactische maatregelen te kunnen nemen, bepaalt de Vlaamse regering de door kiemen veroorzaakte ziekten die aangegeven moeten worden.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze van aangifte en de vorm van het aangifteformulier. De inhoud van dit formulier beperkt zich tot de volgende gegevens :

- aard van de ziekte en aantal gevallen ;
- geslacht, leeftijd en beroep van de patiënt ;
- besmettingsbron en land waar de besmetting heeft plaatsgehad ;
- wijze waarop de diagnose werd gesteld ;
- naam, adres en telefoonnummer van de persoon die de aangifte deed.

Indien de besmettingsbron een persoon is worden op het aangifteformulier geen gegevens vermeld die zijn identificatie toelaten.

§ 2. De gegevens vermeld op het aangifteformulier worden verwerkt met het oog op het nemen van profylactische maatregelen. Bovenstaande gegevens worden slechts met identificatiegegevens en medische gegevens aangevuld indien dit noodzakelijk is voor het nemen van profylactische maatregelen.

Deze gegevens kunnen eveneens worden verwerkt voor statistische of beleidsondersteunende doeleinden voor zover de identiteit van de betrokkenen niet achterhaald kan worden. worden.

Deze gegevens worden voor geen andere doeleinden gebruikt dan deze hierboven vermeld.

De gegevens vermeld in het eerste lid worden verwerkt door de administratie Gezondheidszorg en door de verenigin-

gen of instellingen die door de Vlaamse regering nominatief zijn aangewezen om profylactische maatregelen te nemen.

De Vlaamse regering bepaalt hoelang deze gegevens bewaard mogen worden, rekening houdend met de besmettelijkheid van de aandoening.

§ 3. De verplichting tot aangifte geldt voor elke arts en voor elk hoofd van een laboratorium van klinische biologie die een dergelijk ziektegeval kent of vermoedt. Indien op een schip geen arts is, dan geldt dezelfde verplichting voor de kapitein en voor de loods.

De Vlaamse regering kan voor sommige van die ziekten de aangifteplicht beperken tot de artsen.

Artikel 3

Onverminderd de bevoegdheid van de verenigingen of instellingen die door de Vlaamse regering zijn aangewezen om profylactische maatregelen te nemen, wijst de Vlaamse regering de ambtenaren-artsen aan die met de uitvoering van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten zijn belast. Zij duidt eveneens de ambtenaren aan belast met het toezicht op de naleving ervan, dit laatste onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie.

Artikel 4

De personen die een aangifte hebben gedaan, zijn verplicht de in artikel 3 vermelde ambtenaren-artsen de aanvullende informatie mee te delen die deze, geval per geval, noodzakelijk achten voor het nemen van profylactische maatregelen.

Artikel 5

§ 1. Ter voorkoming en bestrijding van de in dit decreet bedoelde ziekten, kunnen de in artikel 3 vermelde ambtenaren-artsen :

1° personen die aangetast zijn door zo'n ziekte en die hierdoor een bijzonder gevaar van besmetting voor de gemeenschap vormen, verplichten een gepaste medische behandeling te volgen met het oog op het bestrijden van deze besmettelijkheid en zo nodig hun het bevel geven tot tijdelijke afzondering in een door de ambtenaren-artsen bepaalde ziekenhuisafdeling ;

2° bij vaststelling van zo'n ziekte, de personen die door hun beroepsactiviteit deze ziekte kunnen overdragen onderwerpen aan medisch onderzoek, nodig voor de opsporing van de besmettingsbron ;

3° de onder 2° vermelde personen die besmet blijken en de ziekte kunnen overdragen, de uitoefening van beroepsactiviteiten verbieden zolang zij hierdoor een bijzonder gevaar betekenen voor de volksgezondheid ;

4° de ontsmetting bevelen van voorwerpen en lokalen die besmet zijn ;

5° de behandeling, de afzondering of het doden bevelen van dieren die door voor de mens gevaarlijke kiemen zijn besmet ;

6° de nodige ruimten in ziekenhuizen opeisen voor de opname en de afzondering van personen die besmet zijn of bij wie een ernstige besmetting wordt vermoed.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop de genomen maatregel aan de betrokkene wordt medegedeeld.

Artikel 6

§ 1. Tegen maatregelen bedoeld in artikel 5, 1, 1° en 3°, kan de betrokkene binnen acht dagen na de mededeling ervan bij de Vlaamse regering beroep aantekenen in een gemotiveerd en ter post aangetekend stuk.

Dit beroep schorst de uitvoering en het naleven van de maatregel.

§ 2. De Vlaamse regering doet uitspraak binnen 30 dagen na ontvangst van het beroep en na het advies te hebben verkregen van minstens twee deskundigen bedoeld in § 3. Wanneer er binnen deze termijn geen beslissing genomen wordt, vervalt de maatregel.

Het advies van de deskundigen kan worden gevraagd en uitgebracht met de snelst mogelijke communicatiemiddelen. De door de Vlaamse regering geraadpleegde deskundigen dienen hun advies te verstrekken binnen tien dagen na de adviesaanvraag. Bij ontstentenis van adviesverstrekking binnen deze termijn of ingeval er slechts één geraadpleegde deskundige binnen deze termijn zijn advies verstrekt, kan de Vlaamse regering toch een geldige beslissing nemen.

De Vlaamse regering betekent haar uitspraak over het beroep aan de betrokkene via een aangetekende brief.

§ 3. De Vlaamse regering stelt de lijst samen van de deskundigen die bevoegd zijn om adviezen te verlenen en bepaalt de wijze van vergoeding.

§ 4. De Vlaamse regering werkt de adviesprocedure nader uit.

Artikel 7

§ 1. Ingeval de verplichtingen, vermeld in de artikelen 2, 4 en 5, niet worden nageleefd, zijn de in artikel 3 bedoelde ambtenaren die met het toezicht belast zijn, bevoegd proces-verbaal op te stellen. Hun processen-verbaal hebben bewijskracht tot het tegendeel bewezen is. Een afschrift van hun proces-verbaal wordt de betrokkene binnen acht werkdagen aangetekend toegestuurd.

§ 2. De in artikel 3 bedoelde ambtenaren die met het toezicht belast zijn, mogen bij de uitoefening van hun opdracht :

1° binnengaan

a) gedurende de dag

- in woningen en schepen waar een geval van besmettelijke ziekte werd vastgesteld ;
- in verplegingsinrichtingen, verzorgings- en bejaardentehuizen ;

b) bij dag en nacht in nachtasielen en logement-huizen ;

2° elk onderzoek, elke controle en enquête instellen, alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de decreets- en reglementsbepalingen worden nageleefd ;

3° in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de gemeentepolitie of van de rijkswacht vorderen.

Artikel 8

Met een geldboete van zesentwintig tot twintigduizend frank wordt gestraft :

1° wie de aangifteverplichting vermeld in artikel 2 niet nakomt ;

2° wie de overeenkomstig artikel 4 gevraagde bijkomende informatie niet meedeelt ;

3° wie de overeenkomstig artikel 5 getroffen maatregelen niet uitvoert of niet naleeft, of die de uitvoering of de naleving ervan verhindert ;

4° wie de uitoefening van de in artikel 7, 2, omschreven bevoegdheden van de bedoelde ambtenaren verhindert of belemmert ;

5° wie de beslissing na beroep vermeld in artikel 6, 2 niet uitvoert of niet naleeft, of die de uitvoering of de naleving ervan verhindert.

Artikel 9

Opgeheven worden :

1° de besluitwet van 24 januari 1945 betreffende de profylaxe der geslachtsziekten, behoudens de artikelen 9 en 10, alsmede artikel 12, derde lid, in zoverre het betrekking heeft op de apothekers, en vierde lid ;

2° het koninklijk besluit van 1 maart 1971 betreffende de profylaxe tegen overdraagbare ziekten, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 18 november 1976.

Artikel 10

Dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse regering vast te stellen datum.

Brussel, 14 december 1994.

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling en
Sociale Aangelegenheden***

L. DETIEGE
